

باب اول - وحدت و اتحاد

جمال قدم جل جلاله در کتاب مستطاب اقدس میفرماید :
ایاکم ان تفرقکم شئونات النفس و الهوی کونوا کالاصابع فی الید و الارکان للبدن كذلك يعظکم
قلم الوحي ان انتم من الموقنین

در کلمات مکنونه عربی میفرماید :

“ یا ابناء الانسان هل عرفتم لم خلقناکم من تراب و احد لئلا یفتخر احد علی احد و تفکروا فی کل
حين فی خلق انفسکم اذا ینبغی کما خلقناکم من شیء و احد ان تكونوا کنفس واحدة بحیث تمشون
علی رجل واحدة و تأکلون من قم واحد و تسکنون فی ارض واحدة حتی تظهر من کینوناتکم و
اعمالکم و افعالکم آیات التوحید و جواهر التجرید هذا نصحی علیکم یا ملأ الانوار فانصحوا
منه لتجدوا ثمرات القدس من شجر عز منیع ” انتهى

و نیز میفرماید :

“ بنام دوست یکتا ای احزاب مختلفه باتحاد توجه نمائید و بنور اتفاق منور گردید لوجه الله در
مقری حاضر شوید و آنچه سبب اختلاف است از میان بردارید تا جمیع اهل عالم بانوار نیر
اعظم فائز گردند و در یک مدینه وارد شوند و بر یک سریر جالس این مظلوم از اول ایام الی
حين مقصودی جز آنچه ذکر شد نداشته و ندارد شکی نیست جمیع احزاب بافق اعلی متوجهند
و بامر حق عامل نظر بمقتضیات عصر اوامر و احکام مختلف شده و لکن کل من عند الله بوده
و از نزد او نازل شده و بعضی از امور هم از عناد ظاهر گشته باری بعضد ایقان اصنام او هام
و اختلاف را بشکنید و باتحاد و اتفاق تمسک نمائید اینست کلمه علیا که از ام الکتاب نازل شده
یشهد بذلک لسان العظمة فی مقامه الرفیع آن جناب و سایر اولیا باید باصلاح عالم و رفع اختلاف
امم تمسک نمائید و جهد بلیغ مبذول دارید انه هو المؤید الحکیم و هو المشفق الکریم ”

هو

علت آفرینش ممکنات حب بوده چنانچه در حدیث مشهور مذکور که میفرماید کنت کنزاً مخفياً
فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لکی اعرف لهذا باید جمیع بر شریعت حب الهی مجتمع شوند
بقسمیکه بهیچوجه رائج اختلاف در میان احباب و اصحاب نوزد کل ناظر بر حب بوده و در
کمال اتحاد حرکت نمایند چنانچه خلافی مابین احدی ملحوظ نشود در خیر و شر و نفع و ضرر
و شدت و رخا جمیع شریک باشند انشاء الله امیدواریم که نسیم اتحاد از مدینه رب العباد بوزد
و جمیع را خلع وحدت و حب و انقطاع بخشد ” انتهى

